



Arrest

nr. 88 764 van 2 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 25 mei 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2012.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. VEREECKE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

De bestreden beslissing genomen in hoofde van verzoeker, D. M. (...), luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, D. M. (...), verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd op 28/12/1978 te Urus Martan geboren en bent gehuwd met K. R. (...) (OV X). Op 25/12/2011 keerde u van uw werk terug naar huis. Omdat u een epilepsieaanval kreeg, werd u naar het ziekenhuis overgebracht. Diezelfde avond kwamen uw vrouw en een vriend, E. (...), naar het ziekenhuis. Ze stelden

dat er een inval door onbekenden was geweest bij jullie thuis en dat ze ook naar de burens zijn geweest. Jullie vertrokken direct naar Grozny waar u en uw vrouw op het appartement van E. (...) verbleven. De dag nadien werd er door onbekenden op uw werk naar u gevraagd. Enkele dagen later is uw broer samen met E. (...) naar Grozny gekomen. Hij vertelde u dat een klant van u, A. (...), spoorloos verdwenen was en in verband werd gebracht met rebellen. Op 31/12/2011 verliet u samen met uw gezin Grozny. Jullie reisden naar België waar jullie op 11/01/2012 aankwamen. U en uw vrouw dienden er diezelfde dag een asielaanvraag in. Daar jullie geen gehoor gaven aan jullie oproeping voor het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken van 27/01/2012 werden jullie geacht afstand te hebben gedaan van jullie asielaanvraag. Op 15/03/2012 dienden u en uw vrouw een nieuwe asielaanvraag in. Om jullie asielaanvraag te ondersteunen legden u en uw vrouw volgende documenten neer: jullie binnenlandse paspoorten, Belgische medische attesten, jullie huwelijksakte, de geboorteaktes van u en uw kind en een diploma van uw vrouw.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde vervolging te vrezen vanwege de Russische autoriteiten omwille van een vaste klant van u die spoorloos verdween. Echter werden vaststellingen gemaakt die dergelijke vervolgingsvrees ongeloofwaardig maken.

Vooreerst werden er tegenstrijdigheden en incoherenties betreffende wezenlijke elementen van uw asielrelaas vastgesteld. Zo verklaarde u dat u vanuit het ziekenhuis naar Grozny vluchtte en daar in het appartement van uw vriend E. (...) verbleef. Behalve E. (...) is enkel uw broer éénmalig op bezoek gekomen. U stelde dat uw broer de derde of de vierde dag (u kon het niet met zekerheid zeggen) kwam nadat jullie in Grozny waren toegekomen. U stelde voorts dat het nog niet donker was toen uw broer er aankwam, maar kon niet verder specificeren op welk moment van de dag hij kwam (CGVS p.9-10). Uw vrouw stelde echter dat uw broer jullie reeds de volgende dag na jullie aankomst in Grozny had bezocht en dat het al donker was toen hij aankwam. Toen zij met uw verklaringen betreffende dit ene bezoek werd geconfronteerd stelde ze enkel dat u geheugenproblemen had (CGVS vrouw p.3-4). Er dient echter te worden opgemerkt dat de door u neergelegde medische attestatie enkel gewag maakt van concentratieproblemen zonder dit evenwel verder te concretiseren naar de frequentie en de mate waarin deze problemen zich voordoen. Bijgevolg kan dit geen rechtvaardiging zijn voor de manifeste tegenstrijdigheid die op meerdere vlakken aangaande het bezoek van uw broer werd vastgesteld. Bovendien verklaarde u tot tweemaal toe dat u ervan overtuigd was dat uw broer niet op 26/12/2011 (de dag na jullie aankomst in Grozny) naar Grozny kwam. Bijgevolg kan hier bezwaarlijk worden ingeroepen dat concentratieproblemen aan de basis zouden liggen van dergelijke manifeste tegenstrijdigheid (CGVS p.9-10). Betreffende de inval zelf verklaarde u in de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal dat uw vriend E. (...) u opbelde en u vertelde dat er 3 wagens met mensen in politie-uniform voor uw deur zijn gestopt en dat ze ook bij de burens zijn geweest (Vragenlijst 3.5). Op het asielgehoor verklaarde u echter dat E. (...) u persoonlijk in het ziekenhuis op de hoogte had gebracht van dit incident. Bovendien kon u tijdens datzelfde gehoor opmerkelijk genoeg niet zeggen met hoeveel wagens de agenten waren gekomen. Toen u met uw verklaringen van de vragenlijst werd geconfronteerd stelde u enkel dat uw vrouw

telefonisch door hem op de hoogte werd gebracht (CGVS p.7, 14). Daar u in de vragenlijst duidelijk naar uzelf refereerde is dergelijke verklaring naast de kwestie. Betreffende het aantal politiewagens stelde u dat u het juiste aantal wist maar dat u dit niet zei uit angst om fouten te maken (CGVS p.14). De vrees om fouten te maken kan niet als afdoende reden worden beschouwd om informatie achter te houden. Een dergelijke mate van tegenstrijdigheid en incoherentie betreffende wezenlijke elementen van uw vervolgingsrelaas ondermijnen uw geloofwaardigheid in ernstige mate.

Voorts legde u een grote mate van onwetendheid en vaagheid aan de dag betreffende uw vervolgingsproblemen. Bovendien hebt u onaannemelijk weinig inspanningen geleverd zich hierover beter te informeren. Zo hebt u er geen idee van door welke instantie de inval bij uw huis werd gedaan (CGVS p.8). Wie er op uw werk naar u had gevraagd wist u evenmin te vertellen (CGVS p.12). Toen u gevraagd werd waarom de autoriteiten u eventueel zoeken stelde u enkel dat de enige reden van uw vervolging A. (...), een vaste klant van u, betreft (CGVS p.15). Over A. (...) kon u echter evenmin veel informatie geven. Zo had u er geen idee van hoe hij met zijn familienaam heette. Door welke instantie of waarom hij concreet werd opgepakt kon u evenmin zeggen. U stelde enkel dat hij banden met rebellen zou hebben gehad. Welke banden hij met rebellen had of met wie hij concreet banden had kon u niet zeggen (CGVS p.10-12, 15-16). Voorts stelde u dat hij spoorloos is. U kon echter niet zeggen welke inspanningen de familie van A. (...) had gedaan om hem terug vinden (CGVS p.13). In het licht van dergelijke onwetendheid is het niet aannemelijk dat u amper inspanningen hebt geleverd om meer informatie over uw vervolgingsproblemen te bekomen. Zo verklaarde u dat uw contacten sinds u vertrek met mensen in Tsjetsjenië beperkt bleven tot 1 telefoongesprek met een kennis. Dit gesprek was enkele dagen na uw aankomst in België waarbij u stelde dat hij geen nieuws voor u had maar dat u voelde dat hij liever had dat u niet belde (CGVS p.5, 12-13). Uw vrouw verklaarde overigens dat jullie geen enkel contact hebben gehad met iemand in Tsjetsjenië sinds jullie vertrek (CGVS vrouw p.2). Er kon echter van u worden verwacht dat u meer inspanningen leverde om informatie te verkrijgen aangaande de aanhouding en de verdwijning van A. (...), aangaande de inspanningen die de overheden eventueel leveren om u te vinden en aangaande een eventuele beschuldiging tegen u. Van geen van deze zaken kon u immers enige concrete informatie geven. Zo liet u na om uw vriend E. (...) sinds uw vertrek uit Tsjetsjenië nog te contacteren ondanks het feit dat hij bij de politie is tewerkgesteld waardoor het niet onwaarschijnlijk is dat hij meer informatie voor u kon vergaren (CGVS p.9, 12, 14). U gaf verder ook aan over een kennis bij de ROVD te beschikken die u misschien meer informatie over de vervolgingsproblemen van A. (...), en bijgevolg over deze van u, kon geven. Niettemin verzuimde u ook deze potentiële informatiebron aan te spreken (CGVS p. 12). Uit uw verklaringen blijkt verder dat u sinds uw vertrek uit Tsjetsjenië geen enkele maal uw familie had gecontacteerd zodat u niet met zekerheid kon zeggen of de autoriteiten sinds uw vertrek bij hen zijn langsgekomen om u op te sporen. U verklaarde enkel dat men u wel op de hoogte zou brengen indien er nieuws zou zijn wat weinig afdoende is (CGVS p.12-13). Dergelijke onwetendheden en nalatige handelingen duiden immers op een desinteresse die niet in overeenstemming kan worden gebracht met de door u verklaarde vervolgingsvrees wat bijgevolg verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Tenslotte legde u ook over uw reisroute ongeloofwaardige verklaringen af. U verklaarde samen met uw smokkelaar tussen Oekraïne en Tallinn per auto te hebben gereisd. U had uw internationaal paspoort aan hem in Grozny gegeven maar wist niet of het reisdocument een visum bevatte. U stelde verder tussen Oekraïne en Tallinn geen enkele grenscontrole te hebben gepasseerd noch dat er, voorzover u weet, enige afspraken met de smokkelaar werden gemaakt over wat te doen bij een eventuele grenscontrole (CGVS p. 5-6). Welnu, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt immers dat aan de buitengrenzen van de Europese Unie en de Schengen zone zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden. Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe ernstig te twijfelen aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde klandestiene inreis in de Europese Unie. Hierdoor men moet besluiten dat u moedwillig informatie met betrekking van uw ware reisweg achterhoudt en dat er ernstige vermoedens bestaan dat u legaal met een internationaal paspoort reisde.

Al deze tegenstrijdigheden, vaagheden en onnauwkeurigheden inzake uw vervolgingsfeiten en uw reisroute ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden besloten tot het bestaan van een risico in de zin van

de Vluchtelingenconventie of er een reëel risico op ernstig lijden is zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u en uw vrouw voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Jullie binnenlandse paspoorten, jullie huwelijksakte, de geboorteaktes van u en uw kind en een diploma van uw vrouw bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen enkele informatie over jullie asielmotieven.

De Belgische medische attesten geven aan dat u epilepsie hebt wat nergens in deze beslissing in twijfel wordt getrokken. Voorts wordt er gewag gemaakt van concentratieproblemen zonder deze verder te expliciteren waardoor dit een onvoldoende indicatie is van een manifest geheugenprobleem. In de attestatie wordt er verder niet ingegaan op de concrete impact die uw aandoening, zijnde epilepsie, heeft op uw cognitieve capaciteiten. De door u verklaarde geheugenproblemen worden bijgevolg op geen enkele manier afdoende geattesteerd ondanks het feit dat u, ook na het gehoor (cfr. medisch attest 21/05/2012), ruim voldoende de tijd kreeg om deze te attesteren. Bovendien kunnen eventuele geheugenproblemen, quod non, geen enkele verklaring bieden voor de verregaande onwetendheid en het onaannemelijke gebrek aan inspanningen van u om zich afdoende over zijn vervolgingsproblemen te informeren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing genomen in hoofde van verzoeker, K. R. (...), luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, K. R. (...), verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense afkomst te zijn. U werd op 23/12/1985 te Urus-Martan geboren. U bent getrouwd met D. M. (...) (OV 6.941.854). Omwille van een klant van hem werd uw man door de autoriteiten in verband met rebellenactiviteiten gebracht. Op 31/12/2011 verliet u samen met uw gezin Grozny. Jullie reisden naar België waar jullie op 11/01/2012 aankwamen. U en uw man dienden er diezelfde dag een asielaanvraag in. Daar jullie geen gehoor gaven aan jullie oproeping voor het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken van 27/01/2012 werden jullie geacht afstand te hebben gedaan van jullie asielaanvraag. Op 15/03/2012 dienden u en uw man een nieuwe asielaanvraag in. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot D. M. (...) (CGVS p.2-3). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd mede op basis van uw verklaringen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw echtgenoot luidt als volgt:

"(...)"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/2-3, 57/7ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen betwisten de in de bestreden beslissingen aangehaalde tegenstrijdigheden en onwetendheden met betrekking tot de verklaringen van de echtgenoten. De verzoekende partijen wijzen op de hoge dosis medicatie van verzoeker tijdens het gehoor en de medische getuigschriften in dit verband, waar sprake is van concentratiestoornissen.

De verzoekende partijen wijzen er ook op dat de commissaris-generaal niet aantoont dat hij over voldoende medische expertise beschikt om de voorgelegde medische documenten te weerleggen en zou zich eerst door een geneesheer moeten laten adviseren vooraleer hij de waarde van attestaties verwerpt.

De verzoekende partijen wijzen erop dat zij het niet opportuun achtten om eerst zelf op onderzoek uit te gaan en gevaar te lopen alvorens het land te verlaten en dat zij het nieuws omtrent de inval bij hen thuis vernamen en dat ook hun burens deze inval gezien hadden.

2.1.1. De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook

moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.1.2. De verzoekende partijen klagen de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

2.1.3. De verzoekende partijen klagen de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partijen op 10 april 2012 op het Commissariaat-generaal werden gehoord, waarbij zij de mogelijkheid kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor waren zij in het gezelschap van een tolk die het Russisch machtig is en hebben zij zich laten bijstaan door een raadsman. De bestreden beslissingen zijn grotendeels gesteund op de verslagen van deze gehoren. De commissaris-generaal heeft de asielaanvragen van de verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

De commissaris-generaal beoordeelt alle voorgelegde bewijsmiddelen onder meer medische getuigschriften en geen enkele wettelijke bepaling verplicht de commissaris-generaal om hierbij de hulp in te roepen van een geneesheer. In zoverre de aangehaalde concentratieproblemen een invloed gehad hebben op het gehoor van verzoeker is dit geen verklaring voor de vaagheid van verzoekers verklaringen.

De Raad meent dat de commissaris-generaal terecht stelt dat ongeacht de invloed van de aandoening van verzoeker op zijn geheugen dit *“geen enkele verklaring [kan] bieden voor de verregaande onwetendheid en het onaannemelijke gebrek aan inspanningen van u om zich afdoende over zijn vervolgingsproblemen te informeren.”* Aldus kan niet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

Daar waar de verzoekende partijen erop wijzen dat zij het niet opportuun achtten om eerst zelf op onderzoek uit te gaan en gevaar te lopen alvorens het land te verlaten en dat zij het nieuws omtrent de inval bij hen thuis vernamen en dat ook hun burens deze inval gezien hadden, is dit geen weerlegging van de motieven van de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen zich beperken tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen en het ontkennen van de motieven van de bestreden beslissingen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissingen te ontcrachten. Het komt aan de verzoekende partijen toe om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissing herhalen en ontkennen, kan de Raad afleiden dat zij het niet eens zijn met de bestreden beslissingen, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad schaaft zich achter de motieven van de bestreden beslissingen.

Wat het voordeel van de twijfel betreft en de verwijzing naar artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet meent de Raad dat de verzoekende partijen niet in grote lijnen als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. De motivering moet als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

2.2. In een tweede middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikel 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet. De verzoekende partijen citeren artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en wijzen op de motiveringsplicht, maar lichten niet nader toe hoe deze bepaling geschonden werd.

De verzoekende partijen hebben hun asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partijen brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissingen te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS